

Kracht naar Kruis

STICHTING EVANGELISEREND LECTUURFONDS VOOR CHRONISCH ZIEKEN EN OUDEREN

no. 5 • Februari 2015 • 72ste jaargang

Meditatie

IK HEB GEEN MENS...

(een meditatie n.a.v. Johannes 5:7)

Sinds enkele maanden bezoek ik op werkdagen dagelijks het ziekenhuis Bethesda in Hoogeveen om daar een behandeling te ondergaan. Bijna dagelijks zie ik de verlichte letters van dit ziekenhuis. Regelmatig vraag ik de chauffeurs die mij daar brengen en weer ophalen naar de betekenis van die naam Bethesda. Bijna niemand weet het en dus vertel ik de geschiedenis van Johannes 5 – Bethesda- huis van barmhartigheid met zijn vijf zuilengangen even buiten Jeruzalem. Bijna dagelijks spreek ik over die woorden van onze tekst: "ik heb geen mens"

Het zijn een paar trieste woorden die de achtendertigjarige zieke in Jeruzalems ziekenhuis Bethesda uitspreekt. "Ik heb geen mens..." Denk het u eens in. Achtendertig jaar op een ziekbed. En dan de één na de ander naar huis zien gaan, omdat zij als eersten in het badwater wisten te komen, als een engel van de hemel het badwater beroerde en tot een bron van genezing maakte. Niemand in dat ziekenhuis had kennelijk ooit tegen die arme stakker die geen been had om op te staan gezegd: "De volgende keer ben jij aan de beurt; jij ligt hier al zo lang."

Zo liggen de feiten

Zo liggen de feiten. Nog maar steeds. Onze maatschappij is hard. Die het

eerst komt, het eerst maalt. 'Ik, jij, hij...', in die volgorde. Zo hebben we het al geleerd op de lagere school. Waar is in onze wereld die echt menselijke aandacht voor elkaar, waardoor de ander

*Alleen en eindeloos verlaten,
als ieder mens ver van U vlucht.
Een vijandschap vanuit de straten,
maakt U tot niets, tot lucht.*

*Dat uitloopt in een stoer ontkennen:
'Ik heb Hem nooit ontmoet.'
Hoe zal men ooit bekennen
dat U met liefde ons begroet?*

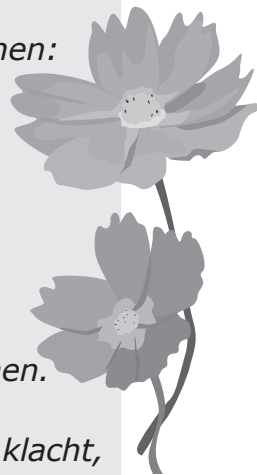
*Geen mens maar ook geen God
die U in liefde zou beschermen.
U droeg alleen dat zware lot
van haat, als bijen die omzwermen.*

*'Waar zijt gij God?' zo klonk Uw klacht,
'Waar zijn mijn beste vrienden?'*

*Toen overviel U zwarte nacht,
ja Jezus droeg wat wij verdienen.*

*O Heer', als mensen van ons heengaan
en sta ik eenzaam in de straat,
laat mij dan niet alleen staan,
wees dan mijn Heer' die nooit verlaat.*

Diny Beijersbergen - Groot

Dit nummer verschijnt als eerste in het jaar 2015. Alle reden om u allen een gezegend jaar toe te wensen onder de beschermende Hand van God. We hopen –tenzij de Heere Jezus wederkomt– maandelijks ons blad te laten verschijnen opdat u kracht naar kruis mag ontvangen door middel van de overdenking van Gods Woord in meditaties en artikelen. De inhoud van dit nummer spreekt voor zich. Dankbaar ben ik als eindredacteur voor hun medewerking zodat ons blad kan blijven verschijnen. De Heere zegene voor ons allen de uitgave van dit blad.

Eindredacteur
ds. J. Oosterbroek

zich in heel zijn bestaan werkelijk serieus genomen weet? Waar is dat liefdevolle luisteren naar de ander, dat zoeken van zijn welzijn, het ter beschikking staan van elkaar ten koste van zichzelf, de bewogenheid over die honderden kinderen in het Midden Oosten en Oost-Europa die in kampen leven of op straat leven, zonder de goede zorgen van hun ouders, opgroeiend voor de criminaliteit en prostitutie?

Moeten zij zichzelf dan soms maar zien te redden?

Leven uit helse feiten

Maar op een dag komt daar een Vreemdeling binnen in Bethesda. Die Vreemdeling is een Man van weinig woorden, maar Hij is tegelijk groot van daad. Die Vreemdeling is de Heere Jezus. Hij peilt de nood van die man tot op de bodem. Met één machtswoord helpt de Heere Jezus die stakker overeind. "Sta op, neem uw bed op en wandel." Het is de sabbat. Straks is hij in de tempel om te danken. En Wie komt

hij daar dan tegen? Weer diezelfde Vreemdeling. Die kijkt hem nu nog dieper in het hart. Want Hij zegt: "Ga heen en zondig niet meer, opdat u niet wat ergers geschiede."

Is er dan nog wat ergers dan achtendertig jaren ziek-zijn? Ja zeker. Een mens kan voor eeuwig verdorven worden in de hel. Het is een groot wonder voor een mens die van een ongeneeslijke kwaal geneest. Maar het is een nog groter wonder, wanneer hij als een genezene de Heere Jezus, de Zaligmaker van zondaren mag omhelzen.

In naam van de grote Diaken.

Als dat in ons leven ondervinding is geworden, komen wij van binnen uit in de diaconale bediening te staan. We zoeken onze Meester te dienen in hen die niemand hebben. In deze bewogenheid in Woord en daad gaan christenmensen met hun medemensen om. Het belang van de ander is hun eigen belang. Mensen die er geen heil meer in zien, mogen het van ons horen, waar het vaak zo ijdele bestaan goed voor is. Ik heb geen mens? Welnee, je hebt mij toch?

Ik heb geen mens? Welnee, Hij is er toch? Jezus, de Christus. En Hij lost nog steeds de grootste levensraadsels op.

Diaken -Laurentius

In het hartje van mijn geboortestad Rotterdam staat de Laurenskerk. Die kerk herinnert aan een oude legende die vertelt van keizer Valerianus die in 268 na Christus in de stad Rome kwam om de schatten van de kerk te roven. En toen, aldus het verhaal, was daar een diaken van de kerk - zijn naam was Laurentius - die een goed plan bedacht. Hij riep alle armen van Rome bij elkaar. En toen keizer Valerianus eraan kwam en vroeg, waar hij de kerkschatten kon vinden, liet diaken Laurentius die grote stoet van arme mensen voorbijtrekken

en antwoordde de keizer: "Zie, daar hebt u de schatten van de kerk."

Armen zijn de schatten van de kerk. Laurentius de diaken is als martelaar gestorven. Gebraden op een rooster. En de legende vertelt, dat hij, terwijl hij op dat rooster lag, heeft geroepen: "Versate me - keer mij om." Wat ook kan betekenen: "Bekeer mij". Want een mens, ook als hij diaken is, heeft tot in het uur van zijn dood bekering nodig. Tot de Man van Smarten. Op Golgotha moest Hij het uitroepen: Ik heb geen mens.

Hij van God verlaten opdat u en ik van Hem nimmer verlaten zouden worden!

Hij werd mens onder de mensen opdat ik en ik nooit zouden kunnen zeggen: ik heb geen mens. Leeft u uit dat zaligmakend werk van deze Mens? O Heer'Jesus. God en mens, die aanvaard hebt deze staat... Duizend, duizendmaal, o Heer', zij U daarvoor dank en eer!

*Harderwijk
ds. J. Oosterbroek*

Belijden en Beleven

ZIEKENTROOST (64)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw psalmboekje. Wanneer u daarin de berijmde psalmen en enige gezangen hebt gevonden, komen de belijdenisgeschriften aan de orde. Tenslotte ziet u een gedeelte LITURGIE. De laatste onderdelen daarvan zijn het Kort Begrip en De Ziekentroost. Waarom werd dit geschrift van ds Hille opgenomen in de liturgie? Toen wij als Nederland nog een grote zeevarende natie waren naar Oost en West, werd dit geschrift door velen gebruikt. Niet iedereen die uit Nederland vertrok, kwam veilig aan of weer terug in het vaderland. Ook werden er onderweg tijdens de lange zeereizen mensen ziek. Zij vonden dan dikwijls troost in dit geschrift dat toen veel gelezen werd en ook vandaag waard is om gelezen en zorgvuldig behandeld te worden. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de

weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

We zijn toegekomen aan de behandeling van een nieuw gedeelte uit De Ziekentroost dat speciaal spreekt over de **verrijzenis der doden**. "En omtrent de wijze der opstanding kunnen wij duidelijk zien bij Ezechiël 37, hoe wij met vlees en been zullen opstaan. En Job zegt ook duidelijk: Ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste

De beden komen in de hemel aan.

De cherubijnen zwijgen, die ze brachten.

En Jezus vraagt: "Kan Ik vandaag al gaan?"

Zijn Vader zucht: "Ge moet nog even wachten".

Okke Jager uit "WORDEN ALS EEN KIND", uitg J H Kok, Kampen.

over het stof opstaan; en als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen”.

We zullen het snel met elkaar eens zijn dat er vele vragen te stellen zijn bij de belijdenis: ik geloof de opstanding uit de doden.

Zullen echt alle gestorvenen eens uit de graven opstaan en weer een lichaam ontvangen? Zal er eens een dag komen waarop zoveel miljarden mensen uit het stof zullen oprijzen en voor de rechterstoel van Christus gebracht worden? Dat lijkt toch wel haast onmogelijk? Bovendien hebben we de tijdgeest tegen. Voor de moderne mens is dood toch dood? De opstanding der doden is dan immers een hersenschim.

MIJN VERLOSSER LEEFT

*Dan zing je wel niet elke dag
Omdat je dit geloven mag,
Dat vraagt God niet als Vader,
Maar wel geeft het je levensmoed
En weet je, toch komt alles goed,
Hij brengt ook mij steeds nader.*

*De boze praat het je wel af,
Dacht je, dat God om jou nog gaf?
Je zult wel wijzer wezen,
Zo één als jij, met zulk verstand
Houdt zelf het stuur toch in je hand;
Nee, jij hebt niets te vrezen.*

*Vouw steeds je handen op Zijn
Woord,
Al wordt niet elk gebed verhoord,
Zoals wij vurig hopen.
Wie weet dat zijn Verlosser leeft,
Zal toch de loopbaan die God geeft
Tot aan het eindpunt lopen.*

M Koffeman-Zijl uit "ONBEWERKT HOUT", uitg J H Kok, Kampen.

Toch leert de Heilige Schrift, dat de opstanding der doden een werkelijkheid is. Ook vinden we in de Bijbel uitspraken over *de wijze van de opstanding der doden*.

In dit verband haalt de opsteller van De ziekentrost, ds Hille, Ezechiël 37 aan: het visioen van het dal van de dorre doodsbeenderen. De Heere leidt in dat visioen Zijn dienstknecht Ezechiël in de geest naar dat dal. Daar ziet Ezechiël tijdens zijn inspectie de troosteloze resten van een massagraf. De roofdieren hebben er huis gehouden en beenderen zijn uit elkaar getrokken. De zon heeft gebrand. Kortom: het is een troosteloos gezicht.

Dan vraagt de Heere aan Ezechiël of deze beenderen nog levend kunnen worden. Ezechiël durft die vraag niet te bevestigen, maar ook niet te ontkennen. Hij laat het over aan de Heere: Heere, HEERE, Gij weet het! – Ezechiël 37: 3. Toch geeft de Heere Zijn knecht de opdracht om in dit dal van de dorre doodsbeenderen te gaan profeteren; eerst tot die beenderen en daarna tot de Geest des Heeren. Dan gebeurt het wonder: Ezechiël ziet hoe de botten weer naar elkaar toeschuiven, hoe er spieren en pezen opkomen, hoe er vel over wordt getrokken en er weer complete mensen ontstaan. Tenslotte keert zelfs hun geest weer terug in deze doden. Wat mag Ezechiël nu verkondigen aan de ballingen in Babel? Op dezelfde wijze nu zal Israël weer opstaan uit het graf van de ballingschap en in het perspectief daarvan zullen al Gods kinderen, eens aan de ballingschap ontheven, met lichaam en ziel mogen delen in de eeuwige heerlijkheid.

Na die heerlijkheid heeft ook Job uitgezien. Deze grote lijder van het Oude Testament is door het leed zwaar getroffen. Hij heeft in die strijd steun gezocht bij zijn vrouw en vrienden.

Maar niemand ondersteunt hem. Zelfs God lijkt zo heel ver weg. Ten einde raad wil Job dat zijn woorden en zijn worsteling in een boek geschreven worden. In Job 19 spreekt hij zelfs over een ijzeren stift die in een rots uitgehouwen zullen worden en met lood opgevuld. Straks is hij gestorven, maar dan zullen zijn woorden toch om vervulling roepen. Dan klinken die bekende woorden: *"Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan; en als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen; Denwelke ik voor mij aanschouwen zal, en mijn ogen zullen zien, en niet een vreemde; mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot"* (Job 19: 25-27).

Hier bloeit dus te midden van alle bestrijding en zware strijd, midden in het Oude Testament, het opstandingsgeloof op. Job weet het zeker dat God,

hoe dan ook, ja zelfs door de dood en het graf heen, als zijn Pleitbezorger, zijn Goël, Zijn Losser zal optreden. Job staat er dus niet alleen voor; de Heere neemt het voor hem op en hij vertrouwt er daarom op dat hij dit vanuit zijn lichaam met eigen ogen God zal aanschouwen. Het geloof in God als Losser, Die het voor hem opneemt, leidt tot het geloof in de opstanding, hoezeer de omstandigheden dat alles weerspreken. Vanuit de zetel van zijn gevoel, zijn nieren, verlangt Job daarnaar.

Kent u ook dat verlangen? Wat een wonder: vanuit dit mijn vlees God aanschouwen en dan geen vreemde God, maar die God, Die in de nood uw Redder, uw Goël is geweest!

*Harderwijk
ds. J. Oosterbroek*

Draagt elkanders lasten

Beste Lezer,
Bij de voorbereiding van de puzzel heb ik het Bijbelboek Ruth doorgelezen. Het woord 'vreemdeling' wordt daar gebruikt. Naomi en Elimelech woonden als vreemdeling in Moab. Later woont Ruth als vreemdeling in Bethlehem. Ook in ons land wonen veel mensen als vreemdeling. Onvrijwillig en vaak veel meegemaakt. Hoe gaan wij met hen om? Zijn we bereid om hen te helpen en wegwijs te maken in ons land? Laten we in gebed om hen heen staan.

VLUCHTELINGETJE

*Jouw treurende
bruine ogen
ze treffen me
tot in mijn ziel.*

*Ze achtervolgen
me in mijn dromen
en reizen mee
waar ik ook ben.*

*Ze verwachten
niets meer van het
leven, want ze hebben
alles al gezien*

*En ik, ik zie in jou
ontelbaar bruine ogen
en bid:
hoelang nog Heer'*

*Geschreven door Truus Bijzet-Pullen,
www.gedichtensite.nl*

Verjaardagskalender

- 2 februari Mevr. S. Vlietstra,
Doverstraat 13,
2014 DC Haarlem
- 4 februari Jaap Visserman,
Workumstraat 18,
8304 DP Emmeloord
- 22 februari Mevr. J.D. van Schaik,
Schutselaan 26, B 22,
7741 AP Coevorden
- 13 maart Mevr. J. Hoekstra,
Voorsteek 1,
9101 BC Dokkum

Brievenbus

Aleida Jansen,
Kooikerweg 263,
3069 WP Rotterdam-Zevenkamp

Fam. J. Koppert,
Beelstraat 43,
2672 AB Naaldwijk

Uit de reacties heb ik begrepen dat de kerst puzzel best moeilijk was en heel wat zoekwerk was. De oplossing is: Want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. (Zacharia 3:8)

Puzzelhoek

De woorden die doorgestreept moeten worden zijn gevonden in het Bijbelboek Ruth. Er blijven enkele letters over, die vormen de oplossing van de puzzel. U kunt de oplossing insturen tot 1 maart.

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

aren	mara
bethlehem	moab
bitterheid	moabietische
bloedvriend	naomi
chiljon	obed
dienstmaagd	oplezen
dochter	orpa
elimelech	oudsten
erfdeel	poort
garven	ruth
gerst	schoen
gersteoogst	schoonmoeder
getuigen	stad
gezegend	tarweoogst
honger	veld
israel	voedster
maagden	volk
maaiers	vreemdeling
machlon	vrouw

b	d	n	v	o	e	d	s	t	e	r	l	b	t	b	o
i	l	l	e	r	d	n	e	r	a	w	e	c	s	a	a
t	e	o	e	z	e	g	g	b	z	u	e	h	g	o	s
t	a	i	e	v	e	e	a	a	o	o	d	i	o	m	c
e	r	r	s	d	z	l	m	a	r	r	f	l	o	o	h
r	s	d	w	e	v	m	p	d	m	v	r	j	e	a	o
h	i	c	g	e	a	r	a	o	e	t	e	o	t	b	o
e	v	e	h	c	o	t	i	a	r	l	s	n	s	i	n
i	n	o	h	o	s	o	t	e	i	m	i	n	r	e	m
d	a	l	l	r	e	r	g	m	n	e	a	n	e	t	e
e	o	l	e	k	o	n	e	s	o	d	r	r	g	i	o
n	m	g	s	o	o	l	r	u	t	h	s	s	a	s	d
e	i	r	p	h	e	g	e	t	u	i	g	e	n	c	e
r	e	t	h	c	o	d	n	e	d	g	a	a	m	h	r
b	e	t	h	l	e	h	e	m	o	u	d	s	t	e	n

De twaalven (VI)

De invloed van de opstanding

De Zondag na de dood en begrafenis van Jezus waren de vrouwen naar het graf gegaan om het lichaam van Jezus te balsemen. Zij kwamen terug en vertelden de discipelen dat het graf leeg was en dat zij engelen hadden ontmoet, die zeiden dat Jezus uit de doden was opgestaan.

Niet lang daarna kwam ook Maria Magdalena terug van het bezoek aan het graf en vertelde niet alleen dat zij Jezus had ontmoet, maar dat Hij haar had bevolen: *Ga heen tot Mijn broeders, en zeg hun: Ik vaar op tot Mijn Vader en uw Vader en tot Mijn God en uw God.* Joh. 20:17

Tenslotte verscheen Jezus heel persoonlijk, tastbaar en herkenbaar in het midden van de discipelenkring. Het was geen fantasie of inbeelding. Toen zij meenden dat ze een geest zagen, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn voeten waarin de littekenen van de kruisiging zichtbaar waren en sprak: *Tast Mij aan en ziet, want een geest heeft geen vlees en benen, gelijk gij ziet dat ik heb.* Luk. 24:38. Hij bewees dat Hij werkelijk uit de doden was opgestaan. Hij herinnerde hen aan hetgeen Hij voor Zijn kruisiging herhaaldelijk had gezegd, *namelijk dat het alles moest vervuld worden wat van Mij geschreven is in de Wet van Mozes en de Profeten en de Psalmen.* Luk. 24:44. Hij liet vanuit de boeken van Mozes, de Profeten en de Psalmen het licht vallen op de gebeurtenissen van Zijn lijden en sterven die hen zo verontrust hadden. Hij toonde hun dat door de profeten was voorzien dat de Messias zou lijden. Hij verlichtte hun verstand waardoor zij verstonden waarom het zo met Jezus was gegaan. We lezen: *Toen opende Hij hun ver-*

KOM HAASTIG !

"Kom haastig, Jezus!", bidt de predikant.

*"Ja, Amen," zegt een boer,
"wil spoedig komen!*

*Maar na de oogst, want van m'n
nieuw stuk land*

*Heb ik nog nooit de opbrengst
waargenomen".*

*"Ja, Amen", zegt Mevrouw, "maar
mag ik voor*

*De bontjas die ik gisteren zag
hangen*

*Eerst sparen en hem aan doen al het
koor*

*Een avond geeft in "Christ'lijke
Belangen"?*

*"Ja, Amen", zegt het kind, "maar nu
nog niet,*

*Ik moet nog met vakantie naar
de bossen.*

*Maar ik zal zwaaien, zodat U het ziet,
Als U ons onder schooltijd komt
verlossen".*

"Kom haastig, Jezus" bidt de predikant.

*Maar mag ik eerst die nieuwe
lezing lezen,*

*Die ik gemaakt heb voor het
Jeugdverband*

*Over "Gij zult het wel verstaan
na dezen"?*

ds. Okke Jager

stand opdat zij de Schriften verstonden en zei tot hen: Alzo is er geschreven en alzo moest de Christus lijden en van de

doden opstaan ten derden dage. Luk. 24:45. Het kruis van Golgotha, dat voor hen zo'n duister mysterie was geweest, waarop al hun hoop schipbreuk had geleden, begon voor hen op te lichten. Zij begonnen te verstaan dat het kruis van Golgotha tot de weg behoorde die de Messias gaan zou. Door lijden zou de Messias tot heerlijkheid komen.

Hij moest eerst als het ware

Paaslam geofferd worden voor de zonde, voordat Hij als Koning zou kunnen heersen in de hemel. Nu verstonden zij, wat Petrus later zou schrijven: *Wetende dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw ijdele wandel, die u van de vaderen overgeleverd is. Maar door het dierbaar bloed van Christus als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam. 1Petr. 1:18, 19.*

Er heeft zich na Pasen een grote verandering voltrokken onder de volgelingen van Jezus. Vóór Pasen zijn zij vol verwarring en vrees. Niemand van hen dacht aan opstanding. Zij beschouwden de zaak van Jezus van Nazareth als verloren en mislukt. Maar na Pasen is alles veranderd. Waar alles verloren scheen, was nu alles gewonnen. Pasen is dan ook een geweldig gebeuren. Jezus Christus, Die gestorven en begraven was, is door God de Vader uit de doden opgewekt.

De discipelen hebben deze opgestane Jezus ontmoet. Jezus, die gekruisigd, gestorven en begraven was, stond levend in hun midden! We kunnen ons nauwelijks voorstellen wat dat voor hen heeft betekent. Het heeft hen krachtig overtuigd dat Jezus werkelijk uit de doden is opgestaan. De Emmaüsgangers werden dan ook begroet met de boodschap: *De Heere is waarlijk opgestaan!* Luk. 24:34.

Het heeft hun leven drastisch veranderd. Het heeft van de bedroefde, verwarde en teleurgestelde volgelingen van

Jezus totaal andere mensen gemaakt. Er is bijna geen gebeurtenis, die meer impact op hun leven heeft gehad dan de opstanding van Jezus uit de doden. Alles stond of viel met de opstanding van Christus. Zonder opstanding was Jezus' dood een tragedie; Zijn persoon een vergissing en Zijn aanspra-

*'t Scheepke onder Jezus' hoede,
met de kruisvlag hoog in top,
neemt als arke der verlossing
allen, die in nood zijn, op.*

*Al staat de zee ook hol en hoog
En zweept de storm ons voort,
wij hebben 's Vaders Zoon aan boord
en 't veilig strand voor oog.*

2

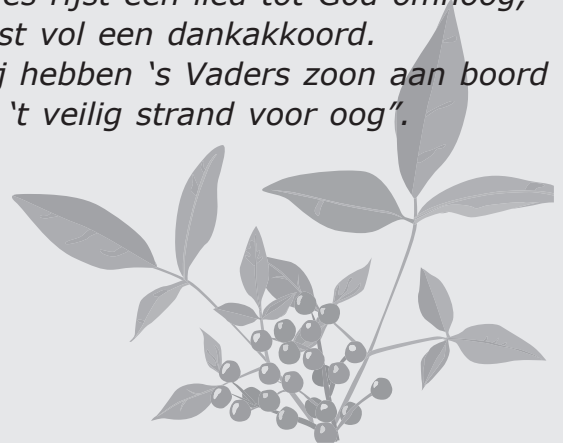
*Zonne, bied dat scheepj' uw glanzen,
koeltjes, stuwt het zacht vooruit;
golven, steunt gebed en psalmganzang
niet uw zilv'ren maatgeluid.*

*Al staat de zee ook hol en hoog
En zweept de storm ons voort,
wij hebben 's Vaders Zoon aan boord
en 't veilig strand voor oog.*

3

*Arme zondaar, zie de kruisvlag
wapp'rend langs de oceaan.
Weet, de Heer is in het scheepje.
Kom, neem uw verlossing aan!*

*"Dies rijst een lied tot God omhoog,
ruist vol een dankakkoord.
Wij hebben 's Vaders zoon aan boord
en 't veilig strand voor oog".*

ken ongeldig. De opstanding van Jezus was voor hen het grote keerpunt. Het werd een feit waarvan zij niet konden zwijgen. We lezen in de Handelingen van de apostelen: *En de apostelen gaven met grote kracht getuigenis van de opstanding van de Heere Jezus.* Hand. 4:33.

De opstanding van Christus bezielde hen om krachtig en vrijmoedig te getuigen dat bewezen was dat Jezus de beloofde Christus was, die door God de Vader uit de doden was opgewekt. Enkele weken geleden waren zij nog vol vrees voor de vijandige Joden, teleurgesteld en ontgoocheld in Jezus. Zij hadden allen, tijdens de gevangenneming, Jezus verlaten en waren laf en angstig gevlucht. Petrus had zelfs Jezus verloochend en ontkent dat Hij Jezus kende. Hoe is het dan te verklaren dat zij enkele weken later zo moedig, hoopvol en vol zekerheid zijn? Wat is er gebeurd? Hoe is dit te verklaren? God heeft Jezus uit de dood opgewekt! En zij hebben Hem ontmoet. Hij heeft met vele bewijzen aangetoond dat Hij Dezelfde is, die gekruisigd was. Zij leefden in de zekerheid van een Meester, die dood en graf, hel en zonde overwonnen heeft en nu leeft en regeert aan Gods rechterhand. De grote invloed, die dit alles op hen heeft gehad blijkt, wanneer zij voor het Sanhedrin getuigen: *Want wij kunnen niet nalaten te spreken, hetgeen wij gehoord en gezien hebben.* Hand. 4:20.

De 40 dagen

Jezus heeft vanaf de eerste dag van Zijn opstanding uit de doden het onderwijs aan Zijn discipelen voortgezet. Hij is meerdere malen aan Zijn discipelen verschenen en heeft hen nader onderwezen omtrent het Koninkrijk van God. Het boek van de Handelingen deelt ons mee: Aan welke Hij ook, nadat Gij geleden had, Zichzelf levend vertoond heeft, met vele gewisse kentekenen, veertig

dagen lang, zijnde van hen gezien en sprekende van de dingen, die het Koninkrijk Gods aangaan. Hand. 1:3. De dagen tussen Pasen en Hemelvaart zijn voor de discipelen wondere dagen geweest. De 40 dagen zijn als het ware één groot seminar geweest, waarin zij bijgeschoold zijn en de dingen op hun plaats vielen.

Allereerst heeft Jezus de werkelijkheid van Zijn opstanding bevestigd. Hij heeft Zich levend vertoond, zegt Lukas. Jezus, Die gestorven en begraven was, verscheen levend in het midden van de kleine groep van volgelingen. Hij verscheen niet iedere dag aan hen, maar met tussenpozen. Hij verscheen ook op verschillende plaatsen en bij verschillende gebeurtenissen. Het was de tijd waarin Jezus langzamerhand overging van Zijn aardse arbeid tot Zijn hemels werk. De dagelijkse omgang met Jezus werd veranderd in verschijningen waar-tussen hoe langer hoe meer tijdsverloop was. Zo werden zij voorbereid op het definitieve heengaan van Jezus. Maar wat een onuitwisbare indruk moeten die verschijningen op hun zielen hebben gemaakt! Zij hebben de levende Jezus, de opgestane Christus ontmoet. Als de Levende stond Hij in hun midden. Jezus leverde daarmee de bewijzen van de waarheid van Zijn opstanding. Hij deed dit met vele gewisse kentekenen. Hand.1:3. Hij overtuigde hen door

*Doe wel, maar...
Doe wèl, dat is een plicht,
Maar breng het niet in
rekening,
Dat brengt ons in 't gericht.*

bewijzen. Hij toonde hun de littekenen in Zijn handen en voeten; Hij at en dronk met hen. Hij liet Zich betasten en Hij ging met hen in gesprek. Daardoor overtuigde Hij Zijn discipelen en de vrouwen dat Hij Dezelfde Jezus was, Die op Goede Vrijdag was gekruisigd. Deze gewisse kentekenen overtuigden hen dat Hij waarlijk was opgestaan. Het was geen fantasie. Zij hebben een werkelijk persoon ontmoet. Zij konden Hem zien; hoorden Hem spreken en hebben zelfs met Hem gegeten en gedronken. Hand. 10:41. De waarheid van Zijn opstanding is daardoor onomstotelijk vastgesteld. Jezus heeft hen door deze verschijningen diep overtuigd van Zijn godheid en messiasschap. De opstanding laat zien wie Hij werkelijk is. Hij kwam als hulpeloze baby in de wereld; Hij werd een Man van smarten; Hij werd gekruisigd en begraven. Maar de opstanding toont wie Jezus werkelijk is, namelijk: de Christus, de Zoon van de levende God. De discipelen waren reeds eerder overtuigd geworden dat Jezus de beloofde Christus en de absolute enige Zoon van God is. Maar Zijn opstanding maakte deze overtuiging allesbeheersend. Het is voor hen duidelijk geworden wat Paulus schrijft: Die krachtelijk bewezen is te zijn

de Zoon van God, naar de Geest der heiligmaking uit de opstanding der doden, namelijk Jezus Christus, onze Heere. Rom. 1:4.

De latere belijdenis Jezus is HEERE dateert ook van de dagen na de opstanding. De opstanding van Jezus heeft de discipelen zo overweldigd, dat zij Jezus als HEERE hebben aanbeden. We horen Thomas van de opgestane Jezus zeggen: Mijn Heere en mijn God! Joh. 20:29. Heere of kurios is een titel, die tot verering leidt. Het is een titel, die gegeven werd aan de Romeinse keizer. De keizer was de enige kurios in zijn rijk en als het ware god op aarde. Jezus was, vanwege de verlossing van Zijn volk en Zijn overwinning over dood en graf, voor de kring van de gelovigen Kurios, dat is Heere. Het heeft hen later in botsing gebracht met de Romeinse keizer, die deze titel alleen voor zichzelf opeiste. In de brief aan de gemeente schrijft Paulus, dat Jezus een naam ontvangen heeft, die boven alle naam is. (Filipp.2:9). Hij heeft een naam gelijk aan God Zelf. Hij is Heere!
(wordt vervolgd)

*Kapelle
ds. C. Harinck*

Zeker weten (6)

Christenen kunnen met veel overtuiging zeggen: ik ben een gelovige. Maar daarmee is niet alles gezegd. Want stel je voor dat je een gelovige bent, maar in de praktijk niet blijkt dat je metterdaad gelooft.

Geloven is een werkwoord, om het nu zo maar aan te geven. Vroeger spraken men meer over de werkzaamheden van het geloof. Daarmee bedoelde men dan de beoefening van het geloof, dat men

weergaf met de benaming 'de oefeningen van het geloof'.

Wanneer je aan sport doet en verder wilt komen moet je dagelijks trainen. Zo leert God Zijn volk ook de beoefening van de godsvrucht. Oefen u daarin, zegt Paulus.

We kunnen er niet mee volstaan te weten dat ons geloof echt is en dat we zalig worden. Nog meer gaat het er om te groeien in de genade en de kennis

van de Heere, zoals het ons in het Woord van God wordt voorgehouden. Dit vraagt inspanning en vergt discipline. Discipline behoort bij het discipel zijn! We kunnen het ook rechtstreeks uit Psalm 105 leren, waar we ertoe worden opgeroepen om dagelijks het aangezicht van de HEERE te zoeken. In Psalm 5 zien we dat de dichter 's morgens vroeg God zoekt en in Psalm 119 gaat het om het zoeken 'bij dagen en bij nachten'. Zo horen we Gods stem dag in dag uit wanneer we Hem tot ons laten spreken in Zijn Woord.

Het echte geloof is een vaste en zekere kennis van Gods welwillendheid jegens ons, welke gegrond is op de waarheid van Zijn genadige beloften in Christus, door de Heilige Geest aan ons verstand geopenbaard en in ons hart verzegeld. Dit is een citaat uit de Institutie van Calvijn (III,2,7).

Daarmee wil hij aangeven dat het er op aan komt God meer en meer te leren kennen. Om de drie-enige God steeds meer te kennen.

Zekerheid van het geloof houdt in dat we de Vader, de Zoon en de Heilige Geest kennen in Wie Hij is en wat Hij doet.

Dit vraagt om een voortdurende oefening in de omgang met deze God.

Te weinig leven we bij wat de drie-enige God ons beloofd heeft in de doop.

De Vader heeft beloofd ons tot Zijn kinderen aan te nemen en ons als Zijn lieve kinderen te verzorgen.

De Zoon heeft beloofd dat Hij al onze zonden afwast in Zijn bloed en ons zo reinigt.

De Heilige Geest heeft beloofd in ons te wonen en te werken en ons het heil, dat in Christus is aangeboden, deelachtig te maken.

Zo mogen wij met wat de drie-enige God beloofd heeft tot Hem komen en

smeken om de vervulling van deze beloften. Geloven is leven op de beloften. Geloven is het ons vastklemmen aan deze beloften, deze omhelzen en ermee gaan tot Hem Die beloofd heeft te geven al wat ons ontbreekt, om het met Psalm 81 te verwoorden.

Nog een citaat van de genoemde reformator:

Het geloof begint bij de belofte, rust op de belofte en eindigt in de belofte.

Hoe meer wij met al de beloften van God bezig zijn, die ons overvloedig in het Woord van God bekend gemaakt zijn, en daarmee 'werkzaam' zijn, des te vaster wordt de overtuiging dat de HEERE Zijn Woord waar zal maken. Zo komen we tot de zekerheid dat wat Hij gezegd heeft wáár is en dat wij daarop kunnen vertrouwen, ook al zien we er op dit moment niets van en wil ons gevoel niet mee en gaat dit ons verstand ver te boven.

Met Paulus kunnen we hartelijk erop vertrouwen dat de Heere, Die het goede werk in ons begonnen is, zal voltooien tot op de dag van Jezus Christus. Omdat God niet van Zijn Woord af kan. Omdat Hij Zijn Woord houdt. Omdat God dit aan Zichzelf verplicht is te doen wat Hij heeft beloofd.

Zo kan een kind van God zingen:

*'k zal in dit vertrouwen leven
en dat melden in mijn lied.*

*'k zal Zijn lof zelfs in de nacht
Zingen, daar ik Hm verwacht.
En mijn hart, wat mij moog' treffen,
tot de God mijns levens heffen.*

Ede
ds. J. Van Amstel

Bericht van de penningmeester:

Hartelijk dank

Aan het eind van het jaar komen er altijd veel giften binnen. De kerkgenootschappen en de diaconieën sluiten hun boeken af en denken aan onze stichting. Tot en met vandaag is aan giften van diaconieën en kerken ontvangen € 4.950,-. Voor elke gift boven de € 100,- is door mij een bericht van ontvangst verstuurd. Een balpen met ons bankrekeningnummer erop als herinnering is meegestuurd. Aan giften van abonneehouders is ontvangen € 450,50. Geweldig en hartverwarmend. Met de vermelding van het IBAN nummer wordt op het bankafschrift de

plaatsnaam van het kerkgenootschap niet meer genoemd. Als u de plaatsnaam in de omschrijving van de opdracht noemt, is dat probleem opgelost. Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over ons blad en de abonnementen vinden onder de website www.krachtnaarkruis.nl. Adreswijzigingen van kerkgenootschappen en opgave van nieuwe abonnementen kunnen ook via de website worden doorgegeven.

*Den Haag, 14 januari 2015.
Enno de Jong, penningmeester.*

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr. Geref., Harderwijk
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. J. A. H. Jongkind, bestuurslid PKN, (hervormd), Brandwijk
Ds. C. Bos, alg. adjunct, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk, tel. 06 27114366.
Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle

Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds. J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L. C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar); alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar; het banknummer is: NL 40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te den Haag; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnementen@krachtnaarkruis.nl of KnK, Anthon van der Horstlaan 56, 3752 VP Bunschoten-Spakenburg; alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.nl